

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/18/2014
Identifikačné číslo spisu:	1011201209
Dátum vydania rozhodnutia:	19.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Milučký
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1011201209.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a z členov senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: Ing. J. E., bytom A., právne zastúpeného JUDr. Ľubomírom Hlbočanom, advokátom so sídlom Vajnorská 20, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, Lamačská cesta 8, Bratislava, za účasti: UBM Koliba, s.r.o. so sídlom Plynárenská 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2011/690-/HLO zo dňa 14.04.2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/124/2011-90 zo dňa 12. decembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/124/2011-90 zo dňa 12. decembra 2013 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného, Krajského stavebného úradu v Bratislave (ďalej len „žalovaný“) č. A/2011/690-/HLO zo dňa 14.04.2011, ktorým žalovaný zmenil prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto (ďalej len „stavebný úrad“) č. ÚkaSP-2009-10/203-HAM zo dňa 03.06.2010. Týmto rozhodnutím bolo vydané stavebné povolenie na súbor stavieb „KOLIBA HILL RESIDENCES“ pre stavebníka UBM Koliba, s.r.o. (ďalej aj „stavebník“) v časti podmienky pre uskutočnenie súboru stavieb. V ostatnej časti žalovaný rozhodnutie stavebného úradu potvrdil.

Podľa § 250k ods. 1 OSP neúspešnému žalobcovi ani pribratému účastníkovi náhradu trov konania

krajský súd nepriznal.

Z administratívneho spisu krajský súd zistil, že na správny orgán bola dňa 20.02.2009 doručená žiadosť stavebníka UBM Koliba s.r.o. na vydanie stavebného povolenia na súbor stavieb s názvom „KOLIBA HILL RESIDENCES“ na ulici Pod Váchmajstrom a Na rozhliadke v Bratislave. Uvedeným dňom bolo začaté spojené územné a stavebné konanie, ktoré stavebný úrad spojil v súlade s § 39a ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“). Listom č. ÚkaSP-2009/203-HAM-vyz zo dňa 12.05.2009 vyzval stavebný úrad stavebníka na doloženie podstatných náležitostí a zároveň rozhodnutím č. UkaSP-2009/203-HAM-preruš. zo dňa 12.05.2009 konanie prerušil a stavebník na základe výzvy doložil všetky potrebné doklady.

Stavebný úrad listom č. ÚkaSP-2009/203-HAM-ozn oznámil dotknutým orgánom a známym účastníkom konania začatie spojeného územného a stavebného konania vo veci vydania stavebného povolenia na súbor stavieb. Stavebný úrad v oznámení určil termín, do ktorého mohli účastníci konania podať svoje námietky a pripomienky a dotknuté orgány svoje stanoviská. Stavebnému úradu boli známe miestne pomery staveniska, a preto v zmysle § 36 ods. 2 a § 61 stavebného zákona upustil od miestneho zisťovania a ústneho pojednávania.

Ku konaniu boli predložené doklady preukazujúce vlastnícke právo stavebníka, splnomocnenie na zastupovanie, doklady k preukázaniu vlastníckeho alebo iného práva k pozemkom, projektová dokumentácia a iné súvisiace rozhodnutia. Zároveň so žiadosťou o vydanie stavebného povolenia predložil stavebník stanoviská dotknutých orgánov, ktoré sa k stavbe vyjadrili kladne, prípadne s pripomienkami, ktoré však boli pri vydaní prvostupňového rozhodnutia vzaté do úvahy.

Stavebný úrad v súčinnosti s dotknutými orgánmi preskúmal žiadosť stavebníka a dospel k záveru, že umiestnením a uskutočnením a ani účinkami budúceho užívania súboru stavieb nie sú ohrozené práva a oprávnené záujmy účastníkov konania.

Navrhované umiestnenie súboru stavieb je v súlade s územným plánom hlavného mesta SR Bratislavy, rok 2007 a v súlade s Územným plánom Koliba - Stráže, schváleným VZN MsČ Bratislava - Nové Mesto č. 7/1996 zo dňa 26.11.1996 s doplnením schváleným VZN MsČ Bratislava - Nové Mesto č. 6/2000 zo dňa 13.06.2000 a VZN č. 1/2008 zo dňa 16.04.2008, ktorá predmetné územie určuje pre funkčné využitie, a to na výstavbu bytových domov.

Žalobca počas správneho konania namietol, že vo svetlotechnickom posudku nie je zohľadňovaná budúca stavba na pozemku parc. č. 4412/2, ktorého je vlastníkom. Na základe tejto námietky bol vypracovaný Ing. S. svetlotechnický posudok. Námietke žalobcu stavebný úrad nevyhovel z dôvodu jej neopodstatnenosti. Stavebný úrad zistil, že navrhované umiestnenie súboru stavieb je v súlade s regulatívmi územného plánu zóny Koliba - Stráže, platným pre predmetné územie určené na výstavbu bytových domov a v súlade s požiadavkami všeobecne záväzných právnych predpisov chrániacich verejné záujmy. Stavebný úrad taktiež zistil, že preslnenie bytov tejto stavby nebude ovplyvnené vôbec a zatienenie denného osvetlenia neprekračuje prípustnú hodnotu podľa STN 730580-1. Vzhľadom na konfiguráciu terénu možno opodstatnene predpokladať, že tesne susediaci pozemok vo vlastníctve žalobcu ovplyvnený v rovnakej prípustnej miere, čo môže vlastník pozemku ovplyvniť aj správnym umiestnením a orientáciou prípadnej budovy v súlade s regulatívmi ÚPZ a vo vzťahu k ostatným jestvujúcim objektom tak, aby zamedzil nadmernému tieneniu. Súlad s právnymi predpismi na ochranu verejného zdravia bol preukázaný prostredníctvom stanoviska Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Bratislava č. RÚVZ/23-2391/2009 zo dňa 16.03.2009.

Prvostupňový správny orgán v správnom konaní v súčinnosti s dotknutými orgánmi nezistil žiadne dôvody brániace vydaniu stavebného povolenia na predmetný súbor stavieb, a preto vydal rozhodnutie č. ÚkaSP-2009-10/203-HAM zo dňa 03.06.2010, ktorým vydal stavebné povolenie pre stavebníka UBM KOLIBA, s.r.o. na súbor stavieb „KOLIBA HILL RESIDENCES“ a umiestnil v rámci súboru stavieb stavebné objekty: komunikácie, závlahové rozvody, vodovodná prípojka a vonkajší rozvod vody a

kanalizačnú prípojku a vonkajšiu kanalizáciu.

Krajský súd poukázal na to, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu jednoznačne popisalo umiestnenie stavby a jej dispozičné riešenie, konštrukčné a materiálové riešenie, dopravné napojenie, statická doprava, sadové úpravy a napojenie na rozvody inžinierskych sietí. Správny orgán prvého stupňa určil podmienky umiestnenia súboru stavieb a podmienky uskutočnenia stavieb. Zároveň určil stavebníkovi povinnosť v plnom rozsahu splniť a rešpektovať podmienky uvedené v stanoviskách dotknutých orgánov a správcoch inžinierskych sietí: hl. mesto SR Bratislava, Magistrát hl. mesta SR Bratislava - oddelenie dopravného plánovania, záväzné stanovisko MsČ Bratislava - Nové Mesto, oddelenie územného plánu a životného prostredia, Obvodný úrad životného prostredia v Bratislave, Technická inšpekcia, Krajské riaditeľstvo PZ v Bratislave - odbor dopravného inžinierstva, Regionálny úrad verejného zdravotníctva Bratislava, Ministerstvo obrany SR, Krajský pamiatkový úrad Bratislava, Odvoz a likvidácia odpadu, a.s., GEON, s.r.o. - vyjadrenie vlastníka kanalizačnej siete, SIEMENS, s.r.o., Západoslovenská energetika, a.s., Bratislavská vodárenská spoločnosť, a.s., SPP - distribúcia, a.s., Slovak Telekom, a.s.

V rozhodnutí sa podľa krajského súdu stavebný úrad dostatočne vysporiadal s námietkami účastníkov konania a ich pripomienkami, na základe ktorých doplnil podklady rozhodnutia o svetlotechnický posudok, taktiež vo veci usporiadania majetkovoprávneho vzťahu stavebníka k pozemkom parc. č. 6712/70 a č. 4981 a zabezpečením riadneho odtoku vody a blata z pozemkov stavebníka na susediace pozemky námietkam účastníkov konania vyhovel a ostatné zamietol.

Z obsahu napadnutého rozhodnutia žalovaného krajský súd zistil, že týmto žalovaný v rámci odvolacieho konania proti vyššie uvedenému rozhodnutiu stavebného úradu zmenil odvolaním napadnuté prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto č. ÚkaSP-2009-10/203-HAM zo dňa 03.06.2010 v časti podmienky pre uskutočnenie súboru stavieb a v projektovej dokumentácii s tým, že v ostatnej časti rozhodnutie potvrdil. Žalovaný po preštudovaní predloženej dokumentácie dospel k záveru, že podmienky na umiestnenie stavebných objektov súboru „KOLIBA HILL RESIDENCES“ v území sú dané platným územným plánom zóny a umiestnenie podstatne neovplyvňuje ďalšie možné využitie susedných nehnuteľností. Po zvážení všetkých skutočností dospel k názoru, že nie je dôvod na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia a jeho výrokovú časť doplnil iba v jednej podmienke.

Krajský súd ďalej z obsahu administratívneho spisu dôvodil, že proti Všeobecne záväznému nariadeniu Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto č. 1/2008 zo dňa 16.04.2008, ktorým sa mení a dopĺňa VZN č. 7/1996 zo dňa 26.11.1996 o záväzných častiach územného plánu zóny Koliba - Stráže v znení Všeobecného záväzného nariadenia č. 6/2000 zo dňa 13.06.2000, podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III protest č. Pd 109/10-7 zo dňa 09.05.2011, pričom tomuto protestu nebolo vyhovené.

V rámci súdneho prieskumu krajský súd pri vyhodnotení zisteného skutkového stavu v nadväznosti na žalobné námietky žalobcu vychádzal z ustanovení § 39a ods. 4, § 61 ods. 1, 2, 3, 5, § 62 ods. 1, 3, 4 a § 140 stavebného zákona ako i z ustanovení § 3 ods. 1, § 32 ods. 1 a 2, § 46 zákona č. 71/1967 Zb. správneho poriadku, pričom vyslovil záver, že rozhodnutie žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci s tým, že pri rozhodovaní brali správne orgány oboch stupňov do úvahy stanoviská dotknutých orgánov, riadne sa zaoberali námietkami účastníkov konania, ktoré vo svojich rozhodnutiach dostatočne odôvodnili.

K námietke žalobcu týkajúcej sa ochrany jeho vlastníckeho práva krajský súd uviedol, že z administratívneho spisu posudzujúc priebeh preskúmaného správneho konania pred správnym orgánom nezistil žiadne ohrozenie jeho vlastníckeho práva, nakoľko v tomto konaní nedochádza k vyvlastneniu pozemku, ktorého je vlastníkom, ale k umiestneniu stavieb v okolí parcely, ktorej je vlastníkom.

Ďalej krajský súd poukázal na to, že okolitá zástavba neznehodnotí nehnuteľnosť žalobcu, pretože správny orgán vychádzal pri vydávaní svojho rozhodnutia zo svetlotechnických posudkov a k stavebnému povoleniu sa vyjadrovali viaceré dotknuté správne orgány.

Vo vzťahu k namietanému porušeniu ochrany verejných záujmov, zdravia ľudí a životného prostredia krajský súd uviedol, že z charakteristiky žalobou napadnutého rozhodnutia nevyplýva predpoklad, že by došlo k porušeniu práva žalobcu na priaznivé životné prostredie v zmysle čl. 44 Ústavy Slovenskej republiky. Krajský súd dospel k záveru, že vydaním žalobou napadnutého rozhodnutia žalované správne orgány nemohli reálne ukrátiť žalobcu na jeho vlastníckom práve, práve na priaznivé životné prostredie ani práve na súkromie.

Ohľadne námietky platnosti a účinnosti územného plánu zóny Koliba Stráže, zmeny a doplnky 2, rok 2008 krajský súd uviedol, že schválenie zmien a doplnkov plánu Koliba - Stráže, ktorým sa menilo a dopĺňalo VZN č. 7/1996 v znení VZN č. 6/2000, doporučil stanoviskom bývalý Krajský stavebný úrad v Bratislave. Tieto zmeny boli vypracované v súlade s Územným plánom hlavného mesta SR Bratislava, rok 2007, a teda krajský súd má za to, že tento územný plán je v súlade so záväznou časťou platnej územnoplánovacej dokumentácie vyššieho stupňa - ÚPN hlavného mesta SR Bratislavy, rok 2007 a s ustanovením § 13 Vyhlášky č. 55/2001 Z.z. o územnoplánovacích podkladoch a územnoplánovacej dokumentácii.

Prvostupňový súd poukázal na ustanovenie § 31 ods. 2 stavebného zákona, podľa ktorého predmetom prerokovacieho a schvaľovacieho procesu sú samotné zmeny a doplnky, a nie zadanie a súvisiaci proces, ktorý nie je súčasťou zmien a doplnkov územnoplánovacej dokumentácie. Nakoľko nebolo vyhovieť protestu prokurátora č. Pd 109/10-7 zo dňa 09.05.2011 a prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III nepodal žalobu na súd, krajský súd neprisvedčil tvrdeniu žalobcu, že žalovaný pri svojom rozhodovaní vychádzal z neplatného a neúčinného právneho predpisu a rozhodoval na základe neplatnej územnoplánovacej dokumentácie.

K namietanému postupu v napádanom správnom konaní podľa ustanovenia § 39a ods. 4 stavebného zákona krajský súd mal za preukázané, že správne orgány oboch stupňov postupovali v súlade s uvedeným ustanovením stavebného zákona. Vo svojich rozhodnutiach sa dostatočne a vo vyčerpávajúcej miere zaoberali podmienkami umiestnenia stavby a vydania stavebného povolenia na súbor stavieb v objektovej skladbe s tým, že stavebný úrad si zaobstaral a do rozhodnutia aj zapracoval stanoviská dotknutých orgánov, ktorí určili podmienky, prípadne vyjadrili svoj postoj k posudzovanej stavbe. Správny orgán prvého stupňa vo svojom rozhodnutí definoval pre stavebníka, akým spôsobom budú riešené komunikácie, závlahové rozvody, vodovodná prípojka a vonkajší rozvod vody a kanalizačnú prípojku a vonkajšiu kanalizáciu. Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu jednoznačne popísalo umiestnenie stavby a jej dispozičné riešenie, konštrukčné a materiálové riešenie, dopravné napojenie, statická doprava, sadové úpravy a napojenie na rozvody inžinierskych sietí. Správny orgán prvého stupňa určil podmienky umiestnenia súboru stavieb a podmienky uskutočnenia stavieb. Ďalej vo svojom rozhodnutí určil v stanoviskách dotknutých orgánov a správcoch inžinierskych sietí: hl. mesto SR Bratislava, Magistrát hl. mesta SR Bratislava - oddelenie dopravného plánovania, záväzné stanovisko MsC Bratislava - Nové Mesto, oddelenie územného plánu a životného prostredia, Obvodný úrad životného prostredia v Bratislave, Technická inšpekcia, Krajské riaditeľstvo PZ v Bratislave - odbor dopravného inžinierstva, Regionálny úrad verejného zdravotníctva Bratislava, Ministerstvo obrany SR, Krajský pamiatkový úrad Bratislava, Odvoz a likvidácia odpadu, a.s., GEON, s.r.o. - vyjadrenie vlastníka kanalizačnej siete, SIEMENS, s.r.o., Západoslovenská energetika, a.s., Bratislavská vodárenská spoločnosť, a.s., SPP - distribúcia, a.s., Slovak Telekom, a.s.

Krajský súd nevyhodnotil ako dôvodnú ani žalobnú námietku napádajúcu nedodržanie postupu podľa Vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 532/2002 Z.z., pričom vychádzal zo záverov predchádzajúcich konaní ohľadom schvaľovania predmetného územného plánu; Územný plán hl. mesta SR Bratislavy, rok 2007, ktorý bol schválený uznesením MsZ č. 123/2007 zo dňa 31.05.2007 s účinnosťou od 01.09.2007, podľa záväznej časti určuje územie na malopodlažnú zástavbu obytného

územia s funkčným využitím ako obytným územím rozvojovým. Krajský súd síce konštatoval, že hlavné mesto SR Bratislava vo svojom stanovisku č. MAGS ORM 39957/07-522184 zo dňa 28.02.2008 nesúhlasilo a vyslovilo názor, že zástavba v území bude predimenzovaná, avšak následne rozhodnutím č. MAGS ORM -55482/08/344433 zo dňa 02.02.2009 bolo vydané kladné záväzné stanovisko k investičnému zámeru s tým, že hlavné mesto konštatovalo, že predložený investičný zámer nie je rozpore s územným plánom zóny Koliba stráže. Hlavné mesto SR Bratislava súlad navrhovanej investičnej činnosti so záväznými regulatívami, platnými v zmysle územného plánu hlavného mesta, potvrdilo vydaním kladného záväzného stanoviska č. MAGS ORM 40870/09-113306 zo dňa 01.06.2009.

K umiestneniu predmetných stavieb krajský súd uviedol, že rovnosť podmienok pri umiestňovaní objektu na pozemku žalobcu parc. č. 4412/2 a stavebníka na pozemku č. 975/3 považuje za dodržanú, nakoľko fasáda stredného traktu objektu SO 01 A je od spoločnej hranice s pozemkom žalobcu vzdialená, teda ak stavba na pozemku parc. č. 4412/2 bude umiestnená vo vzdialenosti 3 metre od spoločnej hranice, rovnako ako navrhovaný objekt SO 01 A, bude splnená podmienka dodržania minimálnej vzdialenosti 18 metrov.

Na základe uvedeného sa krajský súd nestotožnil s názorom žalobcu, že pri umiestnení objektu SO 01 A bude nad prípustnú mieru negatívne ovplyvnená budúca výstavba na susedných pozemkoch.

V tejto súvislosti bral krajský súd do úvahy i skutočnosti, že okolité budovy na bývanie boli predmetom svetlotechnického posudku, ktorý je súčasťou projektovej dokumentácie. Vplyv navrhovaných bytových domov na preslenie bytov a denné osvetlenie obytných miestností je v súlade s STN 730580-1 a STN 734301. Z posudku vypracovaného Ing. S. je zrejmé, že preslenie navrhovanou výstavbou bude v niektorých okolitých existujúcich domov ovplyvnené, ale nie nad prípustnú hodnotu, resp. zatienenie denného osvetlenia v posudzovaných bytoch neprekročí prípustnú hodnotu podľa STN 730580-1. V posudku sa nezohľadnila možná výstavba na pozemkoch parc. č. 4412/1 a 4412/2, ktorá bude protiahlá k bytovému domu SO 01 A. Vhodnosť navrhnutého umiestnenia objektu aj vo vzťahu k budúcej možnej výstavbe na vyššie uvedených susedných pozemkoch bola preukázaná v odbornom vyjadrení zo dňa 22.01.2011, podľa ktorého umiestnenie stavby na pozemku parc. č. 4412/2 závisí od miery vplyvu na preslenie a presvetlenie južne orientovaných obytných miestností stavby SO 01 A.

Krajský súd na základe obsahu administratívneho spisu konštatoval, že správne orgány oboch stupňov sa v preskúmaných rozhodnutiach dostatočne vysporiadali s námietkami účastníkov konania, niektorými ich pripomienkami, pričom boli doplnené podklady pre vydanie prvostupňového správneho rozhodnutia. Námietky účastníkov konania, vrátane námietok žalobcu, stavebný úrad podrobne popísal vo svojom rozhodnutí ako aj spôsob ich vybavenia. Krajský súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán sa nezaoberali jeho námietkami, nakoľko správne orgány oboch stupňov sa zaoberali skutočnosťami, na ktoré v konaní žalobca poukazoval, tieto posúdili a rozhodli o nich v súlade s platnými právnymi predpismi.

Rovnako krajský súd neprisvedčil námietke žalobcu, že zistenie skutkového stavu je nepostačujúce na rozhodnutie vo veci a ani námietke, že zistenie skutkového stavu je v rozpore s obsahom spisov. Podľa krajského súdu správne orgány si pred vydaním žalobou napadnutého rozhodnutia zaobstarali dostatok podkladov od dotknutých orgánov, zaoberali sa námietkami účastníkov konania s tým, že ich pripomienky zapracovali do rozhodnutí a dôkazy navrhnuté účastníkmi konania, ktoré správny orgán vyhodnotil za potrebné, resp. účelné, správny orgán aj vykonal. Krajský súd mal za to, že skutkový stav veci bol dostatočne zistený a predmet konania bol správne posúdený. Zároveň konštatoval, že správne orgány v dostatočnom rozsahu zabezpečili procesné práva a povinnosti pre účastníkov konania, pričom stavebníkovi uložili povinnosti v dostatočnej miere zabezpečujúce ochranu práv a právom chránených záujmov žalobcu.

Krajský súd na základe vykonaného súdneho prieskumu uzavrel, že žalovaný v dostatočnej miere zistil skutkový stav veci, na ktorý správne aplikoval ustanovenia Stavebného zákona a Správneho poriadku.

Vyhodnotil, že rozhodnutie žalovaného má všetky náležitosti podľa § 47 Správneho poriadku, nevykazuje formálne ani obsahové nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného podľa ustanovení Správneho poriadku.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a) až písm. h) OSP a domáhal sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň navrhol priznať mu právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Ako vlastník stavebného pozemku parc. č. 4412/2, k. ú. R., okres Bratislava III, obec Bratislava, susediaceho s pozemkom pod predmetnou stavbou, žalobca poukázal na článok 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo dňa 04.11.1950 (ďalej len „Dohovor“) a na čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“), z ktorých mu vyplýva právo pokojne užívať svoj majetok a právo na rovnakú ochranu majetku ako prislúcha stavebníkovi. Tento je zároveň podľa čl. 20 ods. 3 Ústavy SR viazaný zákazom zneužiť jeho vlastnícke právo (stavebníka) na ujmu práv žalobcu.

Žalobca poukázal na to, že bol oprávnený v zmysle platnej územnoplánovacej dokumentácie na pozemku parc. č. 4412/2, k.ú. R., stavať stavby s podmienkou dodržania regulácie - výstavba rodinných domov na súkromných pozemkoch (označenie stavebného pozemku D10, maximálny koeficient zastavanej plochy 0,4, maximálny počet podlaží 3), o čom doložil územnoplánovaciu informáciu zo dňa 25.09.2007.

Podľa žalobcu by výkon práva stavebníka na základe napadnutého rozhodnutia žalovaného bez právneho dôvodu zasahoval do jeho práv a oprávnených záujmov a bol by v rozpore s dobrými mravmi podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, taktiež by mal za následok vážne ohrozenie výkonu práva žalobcu na realizáciu stavby v zmysle platnej územnoplánovacej dokumentácie na pozemku parc. č. 4412/2 k.ú. R. a bol by v rozpore s ust. § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Napadnuté rozhodnutie žalovaného, ak by sa vykonalo, malo by za následok, že základné právo žalobcu pokojne užívať svoj majetok podľa článku 1 Dohovoru by bolo porušené, právo žalobcu stavať na pozemku by bolo nezákonne obmedzené, žalobca by mohol stavať len menšiu stavbu, nižšiu stavbu a len na časti pozemku parc. č. 4412/2 k.ú. R. a žalobca by nemohol stavať stavbu, ktorú žalobcovi umožňovala stavať platná územnoplánovacia dokumentácia, zároveň by to malo za následok ušlý zisk žalobcu z dôvodu nerealizácie stavby, ktorú bol oprávnený postaviť na pozemku parc. č. 4412/2 k.ú. R. a tiež aj veľké zníženie trhovej hodnoty pozemku parc. č. 4412/2 vo vlastníctve žalobcu.

Pod odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a) až písm. h) OSP a porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, vo vzťahu k nedostatočnému a nepresvedčivému odôvodneniu napadnutého rozsudku, žalobca subsumoval nasledovné procesné porušenia jeho práv v preskúvanom správnom konaní a námietky protizákonnosti preskúvaných správnych rozhodnutí:

Namietal, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu, pretože napadnuté rozhodnutie bolo odôvodnené platnosťou a účinnosťou Územného plánu zóny Koliba - Stráže, zmeny a doplnky 2, avšak podľa žalobcu je schválenie Územného plánu zóny Koliba - Stráže, zmeny a doplnky 2 v celom rozsahu neplatné v zmysle ustanovenia § 25 ods. 6 Stavebného zákona, na základe čoho je Územný plán zóny Koliba - Stráže, zmeny a doplnky 2 neúčinný. Skutočnosť, že nebolo vyhovieť protestu prokurátora sp. zn. Pd 109/10-7 zo dňa 09.05.2011 vo veci predmetných vyššie uvedených všeobecne záväzných nariadení Mestskej časti Bratislava - Nové mesto a skutočnosť, že nebola vo veci ich preskúmania podaná žaloba, podľa žalobcu nemôže zhojiť neplatnosť schválenia návrhu územného plánu, pričom podľa jeho názoru bez platného schválenia návrhu územného plánu nie je územný plán platný a účinný.

Podľa žalobcu stavebný úrad spojil územné konanie o umiestnení stavby so stavebným konaním v rozpore s § 39a ods. 4 Stavebného zákona, pretože podmienky na ich umiestnenie nevyplývajú z územného plánu zóny. Žalobca poukázal na to, že územný plán zóny Koliba - Stráže, Zmeny a doplnky 2

neobsahuje záväzné výškové umiestnenie stavby na svahovitom teréne, neobsahuje záväzné určenie vzdialenosti stavby od ulice a od hranice susedných pozemkov, bez ktorých nie je možné stavbu umiestniť. S touto námietkou sa krajský súd podľa žalobcu nevysporiadal a svoj záver o splnení uvedených zákonných podmienok odôvodnil nepresvedčivo a zmätočne. To má za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku a nesprávne rozhodnutie vo veci ako i porušenie právo žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa žalobcu napádané správne rozhodnutia vychádzajú z nedostatočne zisteného stavu veci vo vzťahu k zatieneniu plánovanej stavby žalobcu na parc. č. 4412/2, k.ú. R.. Žalobca spochybňuje dokumenty Svetlotechnický posudok Ing. S. zo dňa 10.02.2009 a Odborné vyjadrenie Ing. S. zo dňa 22.01.2011 z dôvodu, že sú to súkromné listiny vypracované osobou, ktorá nie je zapísaná v zozname súdnych znalcov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, pričom tieto listiny v preskúvanom správnom konaní na oboch stupňoch predložil stavebník. Žalobca namietal úplnosť, správnosť a pravdivosť obsahu týchto listín v konaní pred správnym orgánom prvého stupňa a v konaní pred žalovaným, pretože tieto neobsahovali posúdenie miery negatívneho vplyvu stavby Objekt SO 01 A na plánovanú stavbu podľa platnej územnoplánovacej dokumentácie na pozemku žalobcu parc. č. 4412/2 k.ú. R.. Žalobca poukázal na to, že odborné vyjadrenie Ing. S. zo dňa 22.01.2011 uvažovalo so stavebným objektom na pozemku parc. č. 4412/2 k.ú. R., ktorý bol významne odlišný od stavebného objektu, ktorý bol plánovaný platnou územnoplánovacou dokumentáciou na pozemku parc. č. 4412/2 k.ú. R.. Aj z uvedeného dôvodu bol na účely konania pred správnym orgánom prvého stupňa, pred žalovaným a pred súdom prvého stupňa nepoužiteľný. Podľa žalobcu stavebník neunesol dôkazné bremeno o svojom tvrdení, že stavba Objekt SO 01 A neohrozuje, neporušuje právo žalobcu stavať na pozemku parc. č. 4412/2 k.ú. R. plánovanú stavbu v zmysle platnej územnoplánovacej dokumentácie z dôvodu, že stavebník okrem tohto žalobcom spochybneného listinného dôkazu neprodukoval v konaní žiadne ďalšie dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia. Súd prvého stupňa zmätočne uviedol, že odborné vyjadrenie Ing. S. zo dňa 22.01.2011 je znaleckým posudkom a zmätočne mu pripisoval dôkaznú silu znaleckého posudku.

Žalobca s poukazom na povinnosť zachovania urbanistického a architektonického charakteru prostredia pri umiestnení stavby namietal, že žalovaný neaplikoval na zistený skutkový stav požiadavky zabezpečujúce zachovanie pohody bývania a vzájomnej vzdialenosti susedných stavieb podľa § 4 ods. 2 a § 6 ods. 2 Vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška MŽP SR č. 532/2002 Z.z.“).

Namietaný je i postup žalovaného, že sa nezaoberal odvolacími námietkami žalobcu smerujúcimi proti obsahu záväzného stanoviska dotknutého orgánu - Vyjadrenia Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Bratislava č. RÚVZ/23-2391/2009 zo dňa 16.03.2009, pretože žalovaný neprerušil konanie a nevyžiadal si stanovisko k obsahu odvolania od dotknutého orgánu príslušného na vydanie záväzného stanoviska. Taktiež nepredložil odvolanie spolu so stanoviskom dotknutého orgánu k obsahu odvolania nadriadenému orgánu dotknutého orgánu a nevyžiadal si od neho potvrdenie alebo zmenu záväzného stanoviska. Podľa žalobcu žalovaný týmto postupom porušil § 140b ods. 6 stavebného zákona. Napriek opodstatnenosti a významnosti tejto námietky pre rozhodnutie vo veci (stavebník riadne nepreukázal súlad stavby so záväznými právnymi predpismi z hľadiska hygienických požiadaviek na stavbu, záväzné stanovisko RÚVZ žalobca relevantne spochybnil), krajský súd sa touto námietkou žalobcu vôbec nezaoberal.

Žalovaný správny orgán, ako aj pribratý účastník UBM Koliba, s.r.o. vo vyjadreniach k podanému odvolaniu navrhli napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok v medziach podaného odvolania, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), pričom deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na

úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 250i ods. 1 vety prvej OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 13 ods. 3 písm. c) Stavebného zákona v záväznej časti územnoplánovacej dokumentácie sa schvaľujú zásady a regulatívy v zóne podrobnejšieho priestorového usporiadania a funkčného využívania pozemkov, stavieb a verejného dopravného a technického vybavenia územia, umiestnenia stavieb na jednotlivých pozemkoch, do urbárnych priestorov a zastavovacie podmienky jednotlivých stavebných pozemkov, nevyhnutnej vybavenosti stavieb a napojenie na verejné dopravné a technické vybavenie územia, začlenenia stavieb do okolitej zástavby, do pamiatkových rezervácií, do pamiatkových zón a do ostatnej krajiny.

Podľa § 13 ods. 4 písm. c) Stavebného zákona v záväznej časti územnoplánovacej dokumentácie sa ustanovia v zóne pozemky, ktoré sú v zastavanom území obce, a pozemky pre verejnoprospešné stavby a na vykonanie asanácie.

Podľa § 25 ods. 5 Stavebného zákona o preskúmanie súladu návrhu územného plánu zóny podľa odseku 1 obec požiada krajský stavebný úrad.

Podľa § 25 ods. 6 Stavebného zákona návrh územného plánu, ktorého obsah nie je v súlade so záväznou časťou územnoplánovacej dokumentácie vyššieho stupňa alebo s príslušnými všeobecne záväznými právnymi predpismi, alebo ktorého postup obstarania a prerokovania nie je v súlade s príslušnými všeobecne záväznými právnymi predpismi, nemožno schváliť. Pokiaľ by prišlo k schváleniu napriek takémuto rozporu, schválenie je v celom rozsahu neplatné.

Podľa § 27 ods. 3 Stavebného zákona obec schvaľuje územnoplánovaciu dokumentáciu a jej záväznú časť vyhlasuje všeobecne záväzným nariadením.

Podľa § 39a ods. 4 Stavebného zákona stavebný úrad spojí územné konanie o umiestnení stavby so stavebným konaním pri jednoduchej stavbe alebo jej prístavbe a nadstavbe, ak sú podmienky umiestnenia jednoznačné vzhľadom na pomery v území; pri ostatných stavbách tak urobí za predpokladu, že podmienky na ich umiestnenie vyplývajú z územného plánu zóny.

Podľa § 58 ods. 1 Stavebného zákona žiadosť o stavebné povolenie spolu s dokladmi a predpísanou dokumentáciou vypracovanou oprávnenou osobou podáva stavebník stavebnému úradu. V žiadosti uvedie účel a spôsob užívania stavby, miesto stavby a predpokladaný čas jej skončenia a pri stavbe na určitú dobu aj dobu užívania stavby.

Podľa § 58 ods. 2 Stavebného zákona stavebník musí preukázať, že je vlastníkom pozemku alebo že má k pozemku iné právo podľa § 139 ods. 1 tohto zákona, ktoré ho oprávňuje zriadiť na ňom požadovanú stavbu. To neplatí, ak tieto skutočnosti preukázal v územnom konaní a po právoplatnosti územného rozhodnutia nedošlo k zmene.

Podľa § 60 ods. 1 Stavebného zákona, ak predložená žiadosť o stavebné povolenie, najmä dokumentácia neposkytuje dostatočný podklad pre posúdenie navrhovanej stavby alebo udržiavacích prác na nej alebo ak sa v dokumentácii nedodržia podmienky územného rozhodnutia, vyzve stavebný úrad stavebníka, aby žiadosť v primeranej lehote doplnil, prípadne aby ju uviedol do súladu s podmienkami územného rozhodnutia, a upozorní ho, že inak stavebné konanie zastaví.

Podľa § 66 ods. 3 písm. c) Stavebného zákona v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby sa podľa potreby ďalej určí predloženie dokladov, odborných expertíz, meraní a posudkov.

Podľa § 111 ods. 2 vety prvej Stavebného zákona, ak sa náhrada za vyvlastňovanú nehnuteľnosť poskytuje v peniazoch, určuje sa jej primeranosť podľa trhovej ceny určenej znaleckým posudkom.

Podľa § 4 ods. 1 vyhlášky MŽP SR č. 532/2002 Z.z. pri umiestňovaní stavby a jej začleňovaní do územia sa musia rešpektovať obmedzenia vyplývajúce zo všeobecne záväzných právnych predpisov chrániacich verejné záujmy 4) a predpokladaný rozvoj územia podľa územného plánu obce, prípadne územného plánu zóny.

Podľa § 4 ods. 2 vyhlášky MŽP SR č. 532/2002 Z.z. umiestnením stavby a jej užívaním nesmie byť zaťažené okolie nad prípustnú mieru a ohrozovaná bezpečnosť a plynulosť prevádzky na príľahlých pozemných komunikáciách. Umiestnenie stavby musí zodpovedať urbanistickému a architektonickému charakteru prostredia a požiadavkám na zachovanie pohody bývania.

Podľa § 6 ods. 3 vyhlášky MŽP SR č. 532/2002 Z.z., ak rodinné domy vytvárajú medzi sebou voľný priestor, vzdialenosť medzi nimi nesmie byť menšia ako 7 m. Vzdialenosť rodinných domov od spoločných hraníc pozemkov nesmie byť menšia ako 2 m.

Odvolačný súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu, posúdiac argumentáciu odvolacích dôvodov žalobcu, konštatuje, že napádanými rozhodnutiami správnych orgánov oboch stupňov ako i postupom predchádzajúcim ich vydaniu, žalobca ako vlastník pozemku susediaceho s pozemkom predmetnej povoľovanej stavby nebol ukrátený na svojich právach. Odvolačný súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a na zdôraznenie jeho správnosti doplní len nasledujúce dôvody (§ 219 ods. 2 OSP).

Napádané úplné znenie územného plánu zóny Koliba - Stráže, ktoré bolo podkladom pre preskúmané správne konanie, nie je predmetom tohto súdneho prieskumu zákonnosti napádaných rozhodnutí žalovaného a stavebného úradu prvého stupňa. Keďže v zmysle § 250i ods. 1 vety prvej OSP je pre súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia, krajský súd ozrejmiac si okolnosti postupu Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto po podaní protestu prokurátora, správne konštatoval, že stavebný úrad i žalovaný pri vydávaní napadnutých správnych rozhodnutí vychádzali z platného a účinného územného plánu zóny. Z obsahu administratívneho spisu nič nenasvedčuje tomu, že by všeobecne záväzné nariadenie, ktorým bolo namietané schválené znenie územného plánu zóny vyhlásené, bolo podrobené súdnemu prieskumu, príp. že by bol rozhodnutím súdu vyslovený jeho nesúlad s právnymi predpismi.

Na základe ustanovenia § 25 ods. 6 in fine Stavebného zákona nemožno ničím nepodloženým tvrdením žalobcu, bez predchádzajúceho súdneho prieskumu (§ 250zfa OSP), konštatovať neúčinnosť a neplatnosť územného plánu obytnej zóny. Je nepochybné, že v rámci konania o proteste prokurátora príslušná mestská časť preukázala právo na zmenu územného plánu zóny (§ 30 a nasl. Stavebného zákona) a jej súlad so znením záväznej časti územnoplánovacej dokumentácie vyššieho stupňa.

Vzhľadom na uvedené nemožno prisvedčiť námietke žalobcu o nesplnení podmienok na postup správneho orgánu podľa § 39a ods. 4 Stavebného zákona, t.j. spojenie územného konania o umiestnení stavby so stavebným konaním, keďže podmienky na umiestnenie povoloňovaných stavieb vyplývali z platnej záväznej časti územného plánu predmetnej zóny.

Z územnoplánovacej informácie č. MAGS ORM/25445/07/462063 zo dňa 25.09.2007, ktorou žalobca preukazuje svoje právo na budúce umiestnenie stavby na predmetnom pozemku parc. č. 4412/2 k.ú. R. vyplýva, že predmetné územie zóny pre malometrážnu zástavbu obytného územia je charakterizované ako územie slúžiace pre bývanie v rodinných domoch a v bytových domoch do 4 nadzemných podlaží. Z územnoplánovacej informácie č. MAGS ORM/55703/10-339247 zo dňa 25.10.2010 vyplýva, že všetky časti stavby, navrhovanej na spornom susednom pozemku k pozemku žalobcu, parcely č. 4975/4, 3, 2, 1, 4976, 4977, 4978 a č. 4979 majú stanovený počet podlaží 3, čo znamená 2 nadzemné podlažia plus podkrovie. Rovnako je stanovený počet podlaží v oboch vyššie uvedených územnoplánovacích informáciách i pre parcelu vo vlastníctve žalobcu č. 4412/2, t.j. „počet podlaží: 3, (2 NP + podkr.)“.

V odbornom vyjadrení ku zastavanosti pozemkov parc. č. 4412/1, 4412/2 zo dňa 22.01.2011, vypracovanom autorizovaným stavebným inžinierom Ing. A. S., projektová kancelária FYZIK PROJEKT, sa v súvislosti s vplyvom sporných stavieb na zatienenie budúcej stavby žalobcu vychádza z informácie, že budúce stavby žalobcu na pozemku žalobcu budú mať dve nadzemné podlažia s podkrovím (2 + 1 podlažie), čo je v súlade s výškovým parametrom podľa územného plánu zóny. Neobstojí žalobcovo tvrdenie, že dodatočne v správnom konaní vypracované odborné svetlotechnické vyjadrenie vychádza z iných parametrov kladených na stavbu rodinného domu, ako vyplýva z územnej dokumentácie zóny. Vzhľadom na skutočnosť, že sporná časť A obytného súboru na susednom pozemku, sa vo vzťahu k pozemku žalobcu nachádza na severnej strane, možnosť žalobcu zabezpečiť presvetlenie budúcej stavby zo zostávajúcich troch svetových strán, na ktorých je slnečný svit v priebehu celého dňa prirodzený, nebude obmedzená.

V tejto súvislosti je potrebné podotknúť, že i samotný žalobca ako budúci stavebník si musí byť vedomý, že limity pre stavebníkov susediacich stavebných pozemkov v obytnej zóne sú vzájomné, a teda i žalobca bude povinný pri stavbe zamýšľaného rodinného domu projektovať jej umiestnenie tak, aby bola dodržaná minimálna vzdialenosť od spoločnej hranice susediaceho pozemku. V tomto ohľade sa povolenej stavbe, ktorej fasáda najbližšej časti objektu A k hranici s pozemkom žalobcu vo vzdialenosti 3 metre, a to bez okien, nedá nič vyčítať.

Vo vzťahu k namietanému charakteru poskytnutého svetlotechnického vyjadrenia autorizovaným stavebným inžinierom Ing. A. S. nezapísaným v zozname súdnych znalcov, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že pri posudzovaní skutkového stavu a podmienok v súvislosti s rozhodovaním o umiestnení a povoľovaní stavby stavebný úrad podľa potreby môže vychádzať z odborných expertíz, meraní a posudkov, ktoré nemusia byť vypracované len súdnymi zoncami zapísanými v zozname súdnych znalcov (§ 66 ods. 3 písm. c) Stavebného zákona). Znalecký posudok Stavebný zákon vyžaduje len pre prípad určovania primeranosti trhovej ceny vyvlastňovanej nehnuteľnosti (§ 111 ods. 2 Stavebného zákona). Navyše táto odvolacia námietka nebola predmetom podanej žaloby, ani odvolania v rámci správneho konania.

Vo svetlotechnickom posudku zo dňa 10.02.2009 sa na strane 7 uvádza, že „V ostatných miestnostiach a iných priestoroch s trvalým pobytom ľudí v ostatnej okolitej zástavbe bude zatienenie denného osvetlenia vplyvom navrhovaných bytových domov „KOLIBA HILL RESIDENCES“ menšie ako v posudzovaných objektoch, preto nie je potrebné ho podrobnejšie posudzovať.“ Z uvedeného vyplýva, že i tento prv vypracovaný posudok v zmysle STN 73 0580-1/Z2 bral do úvahy stavbu na okolitých pozemkoch, aj tie, na ktorých sa ešte nezačalo s výstavbou, keďže k posudzovaným navrhovaným obytným domom majú čo do ich vzájomného postavenia a denného svitu lepšie situovanie.

Preto nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcu, že záväzné stanovisko Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Bratislava č. RÚVZ/23-2391/2009 zo dňa 16.03.2009 vychádza z nedostatočného a neúplného podkladu pre posúdenie presvietenia plánovaných stavieb a ich vplyvu na tienenie na okolité stojace aj budúce stavby, keď sa v ňom uvádza, že svetlotechnické posúdenie navrhovanej stavby na denné osvetlenie a preslnenie jestvujúcich aj plánovaných okolitých objektov preukázalo súlad s požiadavkami STN 73 0580 Denné osvetlenie budov Zmena 2 a STN 73 4301 Budovy na bývanie.

Z územného plánu predmetnej zóny ako i z nákresu situácie k výpočtu preslnenia a denného osvetlenia pripojenej k svetlotechnickému posudku zo dňa 10.02.2009 je zrejmé, že južne od objektu A povoľovanej stavby sa nachádzajú parcely vo vlastníctve žalobcu č. 4412/1 a č. 4412/2, preto nie je namieste tvrdenie, že neboli brané do úvahy. To potvrdilo i doplnené odborné vyjadrenie ku zastavanosti pozemkov parc. č. 4412/1, 4412/2 zo svetlotechnického hľadiska, zo dňa 22.01.2011, podľa ktorého povolená stavba obytných domov nebude mať negatívny vplyv na preslnenie bytov a denné osvetlenie obytných miestností vhodne situovaných stavieb rodinných domov na parcelách vo vlastníctve žalobcu.

Vzhľadom na vyššie uvedené a v spojení s citovanými ustanoveniami zákonov, najvyšší súd vyhodnotil rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny, a preto ho podľa § 219 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi, ani účastníkovi konania právo na ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.